

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Simulatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

GARRULITAS CAP. XVII.

Sed pro garrulæ potius loquacitatis hieroglyphico posita est: quod & in rudis plebeculæ ore quod-
 stidie verfaturn, garrulos Pica cognomento vocitantis: ea enim & loquacitate plurima, & assidua
 vocum mutatione insignis est: utpote quæ diebus fere singulis diversam emittit vocem. Cujus qui-
 dem garrulitatis ergo Baccho dedicatur, ut Plutarchus affirmat: dicacitate enim plurimum ebrui va-
 lent, & Arcanum demens detegit ebrietas, atque, ut apud Horatium est,

Fecundi calices quem non fecere disertum?

Sedenim super hoc plurima apud Platonem in Legibus, ubi nullum tormentum ad vietatem elicien-
 dam, vino efficacius adhiberi posse differit. Mira sunt, quæ de Pica Plutarchus reiert, quæ alioqui lo-
 quacissima, auditis Romæ buccinatoribus obstupescita siluerit euestigio, tantoq; ita silentio dies a-
 liquot meditata, repente, quasi expergefata omnem cum buccinarum sonum, harmoniam, & nume-
 ros summa omnium admiratione reddiderit. In portentis quoq; Pica sermonis significationem ha-
 bet, ut ea, quæ Ezelino in Feltrinos moventi facta obviam, & in ejus humeros delapsa, indicium fuit,
 populum cui plurimum in loquendo studium, ad ejus autoritatem se nullo negotio collaturum:
 pauloque post, anteaquam mœnibus appropinquaret, affuerunt ab ea urbe legati, qui se duci dede-
 runt, pacataq; ad ejus arbitrium omnia nunciarent. Nonnulli vero scribunt, hujusmodi Picam mili-
 tari signo infedisse, quam manu captam, & in augurii omen acceptam, Tyrannus ipse expeditioni-
 bus omnibus serio contulerit.

SIMULATIO. CAP. XVIII.

Est & mendaciæ sive simulationis hieroglyphicum Pica: utpote, quæ anteriore parte candida sit,
 posteriore autem nigricet, amicum scilicet purum atq; syncerum affatu primo simulet, mox vel
 decipiat, vel eludat. De his Pythagora dictum ajunt, τὸν μελανέρον μὴ γίνεσθαι, minime gustandum ex
 eis, quibus est nigra cauda: non admittendos in amicitiam homines simulatores, & dissimulatores hy-
 pocritas. Quod vero facit ad mendacium, Tryphon Grammaticus ait, τὸ ψεῦδος ἐν τοῖς ἐξοτάτοις
 μολαίνεσθαι, mendacium quippe in extrema parte nigrescere.

DE LARO. CAP. XIX.

Et quoniam à Muscis elegantibusque volucris in clamoras incidimus & importunas, Larum
 quoque nescio quid obstrpentem audiamus.

EXPECTATIONE FRUSTRATUS. CAP. XX.

Hominem, de quo magna aliqua fuerit expectatio, quam tamen ignaviter sit frustratus, ostende-
 re si vellent, Larum figurabat: illa siquidem clamore arguto admodum cum parturit vocifere-
 tur, partusq; edit plumosos utiq; ac apprime pennatos, cæterum carne admodum exigua. Sunt qui
 hanc avem eandem cum Cephho esse putent, proverbio decepti quod circumfertur, λαγός κέπφος,
 rus, & mos. Sedenim diversam esse Larum alitem à Cephho, inde mihi suspicio est: quod Laro longe aliud est
 ingenium, quam Cephho sit. Cephphus enim ad cibum tenuia quæque sectatur, ut etiam marina sit
 spuma contentus, Larus vero inter voracissimas numeratur, omnivorumq; animal esse fertur, unde
 fit à veteribus Herculi dicitur, quem helluonem maximum fuisse prædicant. Neque temere Aristoteli
 phanes, Nebulis, Cleonem republ. omnem devorantem, Laron vocarit. Præterea Hesychius Hie-
 rosolymitanus, Larum ait esse avem, quæ tam in mari quam in terra versetur, & utriusq; partis cibo
 quem plurimum & undecumq; perquisitum devoret, enutriatur; perq; eam, priorum mensis Leviti-
 co prohibitam, eos à Theologis accipi, qui circumcissionem simul venerantur, & baptismum minus
 aspernabantur: de quo Paulus, ipso divinarum institutionum primordio restitit in faciem Petro, li-
 cet ipse Timotheum, utpote uno ex parentibus Judæo genitum, circumcidisset. Eos demum homi-
 nes alitis hujus hieroglyphico indicare posse manifestum, qui vitam suæ libidinis arbitrio degendâ
 instituerent, modo Judæorum rigorem in Divinis literis aestimantes, modo in iis tantum, quæ ad volu-
 ptatem suam faciunt, excusso legis jugo, omnia sibi licentius permittentes, Christianumq; dogma in